

[Morten Lange.]

omhyggelig, behandling af de to foreliggende lovforslag. Lift forbedring undervejs kan vi vel finde på i fællesskab, men som sagt: det haster.

Iver Poulsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Rimstad, er forhindret i at være til stede, skal jeg i hans sted på mit partis vegne knytte en par bemærkninger til de foreliggende lovforslag. De er jo, som allerede nævnt flere gange, i princippet de samme som dem, den højtærede minister for kulturelle anliggender fremsatte i sidste folketingsår, og også jeg kan i det væsentlige henvise til, hvad mit partis ordfører sagde ved den lejlighed.

Imidlertid nævner ministeren nu i sin fremsættelsestale ordene „støtte“ og „tilskud“ ikke mindre end 27 gange, hvilket yderligere understreger for os, at teaterlovforslaget dækker en understøttelses- og tilskudslovgivning efter de bedste velfærdsmønstre. Som mit partis ordfører sagde ved første behandling af lovforslaget i sidste folketingsår, nærer vi ikke noget ønske om at deltage i dette lovforslags gennemførelse — ikke ud fra den betragtning, at vi principielt ikke ønsker på en eller anden måde at medvirke til fremme af teaterkunsten, men ud fra den vurdering af lovforslaget, at det er temmelig hæmmingsløst i sit forsøg på at støtte den kunstart, som desværre må siges at være genstand for en stagnerende interesse i den brede befolkning. Vi har nemlig så stor respekt for statskassens midler, som jo er samlet sammen ved statens greb i vore egne lommer, at vi ikke kan tænke os at lade dem forsvinde i kulturelle eksperimenter, som det her er foreslået. Vi tror heller ikke, at kultur kan frembringes eller højnes ved den slags uddelinger, og det er en opfattelse, som vi mener bekræftet gennem den højtærede kulturministers forkærlighed for amatørskuespillere og amatørscener. Hvis amatørskuespillere, også kaldet dilettanter, nu skal have deres fortjenstfulde hobby statsbelønnet og statsunderstøttet, ved man aldrig, om det næste trin på kulturens stige bliver statsstøtte til f. eks. frimærkesamlere eller andre. Her kan det måske lige være på sin plads at nævne de hyggelige syaftener, som en kreds at gæve jyske piger i en lille

stationsby i årevis havde drevet på skift hos kredsens medlemmer. En ny tilskudsordning konfirmerede en af kredsens dygtige deltagere som lærerinde for de andre, og det derved opnåede statstilskud gav kredsens en ekstra god kop kaffe med tilhørende fortæring på statens bekostning. Det er i hvert fald ikke den linje, vi ønsker videreført.

Det nye og det, vi finder betænkeligt ved det foreliggende lovforslag, er den friere administration af statsstøtten i stedet for den lovfæstede. Den betyder nemlig et friere skøn og en større bemyndigelse til den højtærede kulturminister, hvilket naturligvis igen betyder en større afhængighed for teatrene, end de har, når lovens rammer er noget fastere. Set fra et kultursynspunkt kan fordelingen af statsstøtten blive mere vilkårlig, og set fra et skatteydernesynspunkt kan pengeforbruget blive både lettere og livligere under en friere administration, og derfor er det nye i forslaget efter vor opfattelse absolut ingen forbedring.

Som tidligere er sagt har også vi en stor interesse i, at forbindelsen mellem den værdifulde del af den dramatiske kunst og befolkningen udbygges og forstærkes; men netop her gælder det, at de midler, der anvendes til formålet, må gives som hjælp til selvhjælp.

I denne forbindelse vil jeg gerne understrege et enkelt specielt forhold, nemlig dansk teaters overordentlig store betydning for de danske sydslesvigere i deres kulturkamp, og jeg vil henstille til det udvalg, der bliver nedsat, at det har sin opmærksomhed henvendt på dette forhold. Her spiller jo et ganske særligt forhold ind, nemlig det nationale, og derfor vil jeg også opfordre den højtærede minister for kulturelle anliggender, som nu får større dispositionsfrihed, til at have et vågent øje med netop teaterforholdene i Sydslesvig og vise den største forståelse og imødekommenhed over for ønsker fra de danske sydslesvigere, som kan støtte disse i deres kamp for dansk sprog og dansk kultur.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Jeg takker de ærede ordførere for en velvillig modtagelse af lovforslagene. De uafhængiges ordfører har som sidste gang taget afstand, men jo som eneste mand.